

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25580

гр. София, 28.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
закрито заседание на 28.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **5368** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Настоящото производство е образувано въз основа на решение на № 4019 от 15.04.2025 г., постановено по адм. дело № 10377/2024 г. на Върховния административен съд, с което е отменено решение № 13913 от 05.08.2024 г., постановено по адм. дело № 7030/2023 г. на Административен съд – София град, с което е отхвърлена жалбата на А. Й. П. срещу решение №194/16.05.2023 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав (КЗД или Комисията).

С оспорвания административен акт, на основание чл. 64, ал. 1, чл. 65, т. 5 и чл. 66 ЗЗДискр. решаващият състав на Комисията: 1) УСТАНОВЯВА, че ответната страна старши комисар В. Б. – директор на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОД на МВР) – П. към процесния период, не е извършил пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗЗДискр. въз основа на признаци „лично положение“ и „обществено положение“ по отношение на А. Й. П.; 2) УСТАНОВЯВА, че ответната страна старши комисар В. Б. – директор на ОД на МВР-П. към процесния период, не е извършил „тормоз“ като форма на дискриминация по смисъла на чл. 5 ЗЗДискр. във вр. с §1, т. 1 от ДР ЗЗДискр. на основата на признаци „лично положение“ и „обществено положение“ по отношение на А. Й. П. и 3) ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна и недоказана, жалбата с вх. № 44-00-4344/19.10.2016 г. и допълненията към нея, подадена от А. Й. П. срещу старши комисар В. Б. – директор ОД на МВР – П. към релевантния момент.

Решението е постановено в изпълнение на указанията, дадени с решение № 9387/ 13.07.2020 г. на Върховния административен съд, постановено по адм. дело № 14464/2019 г.

С жалбата се твърди, че решението на Комисията е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Сочи се, че решаващият състав на Комисията не се е съобразил със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в Решение № 9387/13.07.2020 г. на Върховния административен съд, доколкото и с

второто решение не са изяснени релевантните за спора факти и обстоятелства. Поддържа се, че Комисията отново не е обсъдила събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, както и че не извършила дължимата проверка за неравно третиране на служителя. Поддържа се, че в решението не са обсъдени установените в хода на дисциплинарното производство срещу ответника, действия за даване на разпореждане към служител да задейства процедура по отнемане на допускателна информация, което обстоятелство е свързано със служебното ѝ положение. Изтъква се, че административният орган грубо смесва понятията за „пряка дискриминация“ и „тормоз“, който не изисква сравнение с лице в сходно положение. В тази връзка посочва, че съставът на Комисията на стр. 10-11 е коментирал оплакванията в жалбата за нарушение на разпоредбата на чл. 14 ЗЗДискр., а в диспозитива на решението липсва такова произнасяне.

Съдът констатира, че действително в оспореното решение се съдържат мотиви относно наведените с жалба оплаквания на А. П. за проявено спрямо нея дискриминационно отношение във връзка с предприетото от ответника прекратяване на изплащането ѝ на допълнително материално възнаграждение. Видно от съдържанието на решението в тази част решаващият състав на Комисията е приел, че в случая не е налице дискриминация в хипотезата на нарушаване на изискването на чл. 14, ал. 1 и 2 ЗЗДискр., тъй като обстоятелството, че служителят не получил допълнително възнаграждение не е достатъчно да се приеме, че е налице дискриминация в хипотезата на нарушаване на изискването на чл. 14, ал. 1 и 2 ЗЗДискр. Видно от решението така формираната воля на Комисията не е намерила отражение в диспозитива на оспореното решение, както правилно се сочи в жалбата.

Предвид горното съдът намира, че е налице хипотезата на чл. 62, ал. 1 АПК за допуснатата от органа очевидна фактическа грешка, както и че жалбата в тази част, представлява по същество искане за поправянето ѝ от органа в срока за обжалване. Очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 62, ал. 1 АПК представлява всяко несъответствие между формираната истинска воля на органа и нейното външно изразяване в писмения текст на административния акт, а такава представлява и пропусъкът да се отрази в диспозитива на акта становището на органа, съдържащо се в мотивната част на акта. Настоящият случай е именно такъв - в мотивите на решението на Комисията са направени изводи относно неоснователността на оплакването на А. П. за дискриминация по чл. 14 ЗЗДискр., но тези изводи на решаващия състав на Комисията в противоречие с действително формираната му воля не са намерили съответно отражение в диспозитива на решението. Така допуснатата фактическа грешка засяга предмета на делото и съответно съдът не може да упражни контрол за законосъобразност на оспореното решение, доколкото в решението липсва диспозитив по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 ЗЗДискр.

Горното налага производството пред настоящия съдебен състав да се прекрати и делото като преписка да се изпрати на органа за произнасяне по реда на чл. 62 АПК.

След приключване на това производство пред Комисията делото следва да върне Административен съд – София град за произнасяне по жалбата срещу решението.

По изложените съображения и на основание чл. 253 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, съдът следва да отмени определението, с което е дал ход на устните състезания.

Така мотивиран съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 01.07.2025 г., с което е даден ход на устните състезания.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 5368/2025 г. по описа на Административен съд – София град.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита от дискриминация за поправка на очевидна

фактическа грешка в решение № 194/16.05.2023 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав.

След отстраняване на очевидната фактическа грешка делото да се изпрати на Административен съд – София град за произнасяне по подадената жалба.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

СЪДИЯ: